

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717010334
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7717010334.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Miroslav Majerník na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.06.2020 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaný B. O., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., T. XXX/XX

uznáva sa za vinného, že

ako otec I. O., nar. XX.XX.XXXX, je v zmysle Zákona o rodine povinný prispievať na výživu svojej dcéry, pričom rozsah vyživovacej povinnosti mu bol určený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 2P/114/2012 zo dňa 28.05.2014 tak, že na výživu dcéry I. má prispievať sumou 100,- EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky I. O. st.. Túto svoju vyživovaciu povinnosť si v mieste trvalého bydliska a inde úmyselne pravidelne neplní, čím za obdobie od 19.05.2015 do 31.08.2017 na výživnom dlhuje I. O. st. sumu vo výške 1.327,13 EUR a I. O. ml. sumu vo výške 1.300,- EUR,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmená b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona

za to mu ukladá:

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2,3 Trestného zákona (§ 36 písmeno j/ Trestného zákona) trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal na B. O. dňa 26.05.2017 obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd Michalovce rozhodol vo veci trestným rozkazom zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 3T/92/2017, voči ktorému podal prokurátor odpor.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 4Nto/3/2019 okrem iného rozhodol, že trestnú vec obžalovaného B. O. vedenú na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 3T/92/2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. tomuto súdu odníma a prikazuje ju na prejednanie Okresnému súdu Rožňava, kde predmetná vec bola zapísaná pod sp. zn. 15T/26/2019.

V predmetnej trestnej veci už bolo tunajším súdom rozhodnuté rozsudkom dňa 18.06.2019. Po podaní odvolania obžalovaným krajský súd rozhodnutím zo dňa 22.10.2019 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Krajský súd uložil prvostupňovému súdu doplniť dokazovanie, a to výsluchom svedkyne I. O., aby táto objektivizovala ukončenie školskej dochádzky a rovnako tak obdobia vzniku pracovnoprávneho vzťahu.

Súd po zrušení veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 23.06.2020, ktorého sa bez ospravedlnila nezúčastnil obžalovaný ako aj ním zvolená obhajkyňa, pričom predvolanie bolo u oboch vrátené s tým, že zásielku si neprevzali v odbernej lehote.

Po splnení podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Tr. por. súd postupom podľa § 255 ods. 2 Tr. por. vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti predvolaného obžalovaného B. O..

Podľa § 258 ods. 4 Tr. por. súd na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi obžalovaného, kde tento vypovedal že vie o rozsudku, ktorým mu bolo určené platenie výživného vo výške 100,- EUR mesačne od 19.05.2015, avšak v tom čase sa mal dozvedieť, že dieťa nie je jeho, ale je rómskeho pôvodu, preto prostredníctvom obhajkyne podal návrh na obnovu konania a ústavnú sťažnosť, o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté. S dcérou sa vôbec nestretáva, ani ju nevidel. Do uvedeného rozsudku si svoju vyživovaciu povinnosť plnil v rámci svojich možností, avšak potom ako získal fotografiu, kde jeho dcéra vyzerá ako „cigánče“, tak prestal platiť výživné. Potom, čo mu bolo vysvetlené, že nemá žiadny právoplatný rozsudok o inom ako je doposiaľ rozhodnuté, tak uviedol, že sa bude snažiť plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Svoje konanie oľutoval, ale necítil sa ako otec dieťaťa.

Na pojednávaní bola vypočutá I. O. st., ktorá vypovedala, že s manželom sa roky nestretáva, ani so svokrou. Obžalovaný popiera, že je otcom dcéry. Boli na 3 DNA testoch, kde všetky znalecké posudky dospeli k záveru, že otcom dieťaťa je obžalovaný. Obžalovaný neprispieval, ani neprispieva na dcéru, nemá o ňu žiadny záujem, nekontaktuje sa. Vypovedala, že dcéra pracuje približne od novembra 2018 v Michalovciach, v predajni O2. Strednú školu ukončila ako 19 ročná, a to Obchodnú akadémiu vo Vranove nad Topľou, kde následne mala záujem ísť na vysokú školu, avšak nebola prijatá. Po istom období pracovala v Michalovciach v rôznych predajniach. Svedkyňa potvrdila, že z jej strany boli podané viaceré návrhy na výkon exekúcie, avšak vzhľadom na nemajetnosť obžalovaného nemôže exekútor nič vymôcť. Povinnosť platiť výživné si obžalovaný plnil sporadicky, aj to len do rozhodnutia súdu, ktorým bolo výživné zvýšené na sumu 100,- EUR. Od 19.05.2015 neplatil nič.

Postupujúc v intenciách rozhodnutia krajského súdu vykonal prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní výsluch svedkyne, I. O. ml., ktorá vypovedala, že otec jej vôbec nič neplatí, nevidela ho od narodenia, vôbec o nič sa nestará. K ukončeniu školskej dochádzky uviedla, že túto ukončila v júni 2017, pričom súdu predložila maturitné vysvedčenie ako aj dodatok k vysvedčeniu. Po ukončení školy svedkyňa brigádovala od 5.6.2017 do 28.7.2017 v potravinách Jeger. Od 13.11.2017 do 28.2.2018 pracovala v Sportisime. Od 19.3.2018 do 6.6.2018 pracovala v Pepcu. Od 10.8.2018 do 21.10.2018 pracovala v Drogérii u R. T. a od 27.11.2018 je zamestnaná v spoločnosti O2, kde má pracovnú zmluvu na dobu neurčitú. Svedkyňa predniesla, že nebola študentkou na vysokej škole. Na úrade práce bola evidovaná možno dva týždne. Ohľadne vymáhania výživného uviedla, že nebolo nič vymožené. Meno exekútora uviesť nevedela.

V súlade s § 269 Tr. poriadku súd prečítal listinné dôkazy.

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 2P/114/2012 zo dňa 28.05.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Cop/110/2015 zo dňa 29.04.2015, právoplatným dňa 19.05.2015 bolo zvýšené výživné na maloletú I. O. zo sumy 24,50 EUR mesačne na 100,- EUR mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, od 16.05.2011 do budúca.

Z rodného listu I. O., nar. XX.XX.XXXX evidovaného v knihe narodení matričného úradu C., zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, por. č. XXX vyplýva, že otcom dieťaťa je obžalovaný B. O..

Podľa potvrdenia Obchodnej akadémie vo Vranovej nad Topľou bola I. O. ml. študentkou školy do 30.06.2018.

Z dodatku k vysvedčeniu o maturitnej skúške ako aj vysvedčenia o maturitnej skúške vyplýva, že k maturitnej skúške a zároveň k ukončeniu strednej školy došlo dňa 01.06.2017.

Lustráciou v Sociálnej poisťovni na I. O. ml. súd zistil, že táto bola v minulosti viacnásobne pracovne zaradená a to či už na základe dohody o vykonaní práce alebo ako zamestnanec. Aktuálne je evidovaná ako zamestnanec v spoločnosti SYTELI, s.r.o.

Podľa Sociálnej poisťovne bol obžalovaný v období od 01.10.2016 do 30.09.2017 evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba. V období od 27.05.2013 do 25.05.2014 bol poberateľom dávky nemocenského poistenia, pričom v období od 01.05.2011 do 31.10.2015 dochádzalo k zrážkam z nemocenských dávok v prospech oprávneného exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu.

Z oznámenia exekútorského úradu JUDr. Rudolfa Dulinu vyplýva, že od 05/2014 neevidujú žiadnu ďalšiu úhradu pohľadávky.

Z potvrdenia ÚPSVaR Michalovce vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy do 13.09.1993. Zároveň úrad potvrdil, že I. O. st. poberala v rokoch 2015 a 2016 náhradné výživné za neplatené výživné.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil dopíňací rozsudok Okresného súdu Košice- okolie, sp. zn. 18Pc/9/2019 zo dňa 20.05.2019, ktorým bol doplnený výrok rozsudku Okresného súdu Michalovce, č. k. 15Pc/34/2017-32 zo dňa 29.11.2017 o nasledovný výrok: návrh v časti zrušenia vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporckyni od 26.06.2017 do 31.08.2017 zamietá.

Krajský súd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Co/29/2019 zo dňa 30.12.2019 potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.11.2017, č.k. 15Pc/34/2017-32, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.12.2017, č.k. 15Pc/34/2017-54, dopíňacím rozsudkom Okresného súdu Košice- okolie z 20.05.2019, č.k. 18Pc/9/2019-158 a opravným uznesením Okresného súdu Košice- okolie z 21.06.2019, č.k. 18Pc/9/2019-163.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,
- b) závažnejším spôsobom konania, alebo
- c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

- a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,
- b) po dlhší čas,
- c) surovým alebo trýznivým spôsobom,

- d) násilím, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,
- e) vlámaním,
- f) lstou,
- g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,
- h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,
- i) organizovanou skupinou, alebo
- j) na viacerých osobách.

Súd po doplnení dokazovania plne v súlade s pokynom krajského súdu zhodnotiac vykonané dokazovania v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por., opierajúc sa o dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní v kontradiktórnom procese, dospel k záveru, že skutok prezentovaný v skutkovej vete rozsudku sa stal, je trestným činom a páchatel'om je obžalovaný.

Z dokazovania vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 2P/114/2012 zo dňa 28.05.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Cop/110/2015 zo dňa 29.04.2015, právoplatným dňa 19.05.2015 bolo zvýšené výživné na maloletú I. O. zo sumy 24,50 EUR mesačne na 100,- EUR mesačne, ktoré bol obžalovaný povinný platiť do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Z rodného listu vyplýva otcovstvo obžalovaného k dieťaťu. Do 30.06.2017 bola I. O. ml. študentkou Obchodnej akadémie vo Vranove nad Topľou. Obžalovaný v žalovanom období, od 19.05.2015 nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce a ani nepoberal dávku v hmotnej núdzi.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala bolo preukázané, že oproti obžalobe prokurátora je potrebné konanie obžalovaného kvalifikovať ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, pričom súd obžalovaného v súlade s § 284 ods. 2 Tr. por. na posúdenie trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia upozornil. (Pokiaľ páchatel' neplní čo aj z nedbanlivosti svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného po dobu dlhšiu ako 12 mesiacov, spácha prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona alebo § 207 odsek 2 Tr. zákona, pácha závažnejším spôsobom konania v dôsledku jeho páchania po dlhší čas, čím sa dopúšťa prečinu zanedbania povinnej výživy aj podľa § 207 odsek 3 písm. b) Tr. zákona s použitím § 138 písm. b) Tr. zákona /Judikát 1/2012 Krajský súd Žilina/). Skutok uvedený v obžalobe, po jeho modifikácii ku dňu vyhlásenia rozsudku sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaný teda od 19. mája 2015 až do 31.08.2017 mal uhradiť výživné vo výške 1.327,13 EUR I. O. st. a vo výške 1.300,- EUR I. O. ml., pričom neuhradil za toto obdobie žiadne výživné. Pri výpočte dlžného výživného súd vychádzal zo skutočnosti, že nadobudnutím plnoletosti I. O. ml. sa táto stala osobou oprávnenou na poberanie výživného, preto súd od dovŕšenia 18 roku veku vypočítal výšku dlžného výživného k nej ako osobe, do rúk ktorej má obžalovaný povinnosť plniť výživné. Súd zároveň po doplnenom dokazovaní plne rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu určil dobu povinnosti plniť výživné do 31.08.2017 s ohľadom na moment ukončenia strednej školy, ktorý bol objektivizovaný výpoveďou svedkyne I. O. ml. a ňou predloženého dodatku k vysvedčeniu o maturitnej skúške a vysvedčeniu o maturitnej skúške. Z uvedeného malo byť poslednýkrát výživné zaplatené v júli 2017, keďže sa platí vopred. Od 01.09.2017 mal súd za to, že I. O. ml. mala schopnosť na základe viacerých pracovnoprávných pomerov sama sa živiť, s čím je podľa zákona o rodine spojený zánik vyživovacej povinnosti.

Vinu obžalovaného uvedenú vo výroku tohto rozsudku preukazuje samotný postoj obžalovaného, kde tento svoje konanie oľutoval a po vysvetlení, že nemá žiadny iný rozsudok, ktorý by mu neukladal povinnosť platiť výživné uviedol, že sa bude snažiť si svoju povinnosť splniť. Výživné si do rozhodnutia súdu, ktorým bolo výživné zvýšené plnil, avšak svoju povinnosť si prestal plniť potom ako „zistil“, že dieťa je „cigánče“ a nie je jeho. Prezentovaná obrana obžalovaného, že dieťa nie je jeho, však nebola žiadnym spôsobom potvrdená, práve naopak táto bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného. Na margo obrany obžalovaného súd poznamenáva, že otázka určenia otcovstva sa rieši v rámci civilného procesu, pričom v trestnom konaní uvedené nie je ani dôvodom na prerušenie trestného stíhania. Zároveň súd s

poukazom na rodný list nachádzajúci sa v spise ako aj tvrdenie matky dieťaťa, že už boli vyhotovené tri znalecké posudky, ktoré určili otcovstvo obžalovaného k dcére, nemal o otcovstve ako aj o povinnosti obžalovaného plniť vyživovaciu povinnosť voči I. O. ml. žiadnu pochybnosť.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že obžalovaný si úmyselne v mieste trvalého bydliska a inde riadne neplnil vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru I. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 2P/114/2012 zo dňa 28.05.2014, na základe ktorého mal prispievať na výživu dcéry I. výživným vo výške 100,- EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám I. O. st., pričom hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si vôbec neplnil a na výživu svojho nezaopatreného dieťaťa neprispieval ani iným spôsobom. Zároveň obžalovaný je dlhodobo živnostníkom, vykonáva podnikateľskú činnosť a nie sú u neho objektívne dôvody, pre ktoré by nebol schopný platiť výživné v určenej výške, nakoľko ide o človeka v produktívnom veku a aj vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti si mohol zabezpečovať príjmy aj iným spôsobom, prípadne vyvinúť väčšiu snahu k zabezpečeniu si pomerov umožňujúcich mu plnenie vyživovacej povinnosti. Jeho prístup k plneniu si zákonnej povinnosti vyživovať iného je v tomto kontexte možno chápať ako flagrantný. Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska svojho veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepričetnosť či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovaného sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, pohnútkou, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

V mieste trvalého bydliska je obžalovaný všeobecne hodnotený s tým, že býva s matkou.

Obžalovaný nemá záznam v registri trestov ani v registri priestupkov.

Súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného, pričom zistil jednu poľahčujúcu a to, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. S obhajcom navrhovanou poľahčujúcou okolnosťou, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval sa súd nestotožnil a to s prihliadnutím na postoj obžalovaného v priebehu celého konania, kde tento svoje konanie síce ľutuje, ale zároveň popiera. Priťažujúca okolnosť zistená nebola.

Podľa názoru súdu na obžalovaného musí represívne pôsobiť aj uložený podmienený trest vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Zároveň súd v súlade s § 50 ods. 2 Trestného zákona uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.